

Revista d'Art i Humor

Surt cada quinze dies

10 cèntims

EN LA MITJA PART:

- Tan ranci ets, que solament me convides a una copa?
- Veuràs, noia; no m'agrada gaire fer ressopons amb màscares perquè se'n sol sortir emmascarat

CARNAVAL

A hem arribat al Carnaval. Que'n direm nosaltres, gent d'alegria i humor? Que podem dir-ne, si tot lo que representa broma, és orgull per a nosaltres? No és veritat que sembla l'hauriem de glorificar, ser els primers en defensar-lo?

Doncs, no; encar que sembli un contrasentit o una paradoxa, nosaltres, tal com se celebra'l Carnaval a Girona, en som uns enemics; l'odiem.

Qui no ha vist el Carnaval a Girona?

Quina nota de bon gust; quin caient simpàtic, ha pogut trovar en aquesta festa? Cap; ni una!

El Carnaval a Girona, és una nota de mal gust i nosaltres no hi podem passar i n'hem de protestar!

* * *

Are, quin dubte hi ha que'l Carnaval a Girona podria esser una festa, una verdadera festa i atraure una gran munió de forasters? Quin dubte hi ha de que Girona, si volgués, tindria marge per a fer un Carnaval, modest si voleu, pero digne? Pero en contra nostra, no hi ha ningú que pensi en aquestes petiteses; no hi ha ningú que tingui un dit de front entre'ls nostres concellers o entre'ls nostres comerciants o entre les nostres corporacions per a iniciar unes festes en aquest sentit.

* * *

Girona, no té una Devesa per a poguer-hi celebrar un bon Carnaval? No te una Rambla, encar que modesta? No te un Teatre espaiós i amb condicions? No val rès tot aixó o al menys és com si no ho valgués, valgue'ns el profit que se'n treu.

La nota més bonica de tot el Carnaval, la nota més alegre, més ingenua és un *Ball infantil*. Aquesta nota la tenim desterrada de temps i jau oblidada. No fora facil aixecar-la de nou i entre tots fer-la sorgir? Esperem: que ara amb aixó de la guerra tot ho escusa i qui sab, un altre any, si som vius, si no ho fa ningú, ho farem nosaltres.

Consti, doncs, que'l carnaval, tal com Girona l'entén o'l celebra, ens és abominable, monstruós; és una aberració deixar-lo que's celebri i nosaltres en protestem!

JA'T CONEC, HERBETA...!

(A UNA MÁSCARA)

Creus que no t'he conegut
i respires satisfeta;
que descobrir no he pogut
ton rostre mig net, mig brut,
sota la negre careta.

Are't creus que amb tu he dançat
ignorant amb qui dançava?
Doncs t'has ben equivocat,
puix tan bon punt t'he abraçat
sabía que t'abraçava.

Quina cosa té d'estrany
que, per demostrar engany
portis la cara tapada?
Que potser no hi vas tot l'any
i a tot hora disfregada?

Que, potser, sempre ton cos,
perque sembli més hermós,
no meneges, ben coqueta?
No'n dus sempre de careta
feta pels polvos d'arroç?

Doncs perquè l'empenyo teu
en que cap jove't conegui?
Perque'l sacrifici greu
de fer diferenta veu
si no hi ha ningú que't cregui?

Es inutil ton intent
de canviar-te la cara
ni sols un petit moment,
ja que, positivament,
sabs que l'hàbit no fa'l frare.

Encare que'l teu vestit
sigui d'encaixos guarnit
i curull de pedreria,
sempre dintre de ton pit
un cor enfangat hi nia.

Tothom sempre en tu veurà
la perversa modisteta;
mai ningú s'enganyarà;
la gent sempre't mirarà
part-de-sota la careta.

I are, ho creus que amb tu he dançat
ignorant amb qui dançava?
Doncs t'has ben equivocat,
puix tan bon punt t'he abraçat
sabía que t'abraçava.

**ENTRANT EN
FUNCIONS -**

RA una ciutat de
cuyo nombre no
quiero acordarme,

que además de tenir rellotge a la Casa Gran i tres o quatre municipals, tenia establerta la benemèrita associació de la Creu Roja.

En aquesta ciutat, s'hi celebraven unes festes o fires i un dels números més sobressortints del programa era, sens dubte, després del de *disparo de morteretes*, el d'unes *carreras de bicicletes*. El dia d'*autos* la benemèrita associació entrà en funcions; a cada kilòmetre de la carretera ont debia celebrar se la cursa, hi havia apostats un parell de *individuos de rayadillo* (vull dir d'uniforme) amb una *camilla* i un botiquí de campanya.

Començà la carrera sens incidents a llamentat i continuà aixís fins que un ciclista, a pocs passos d'una parella de la Creu Roja caigué i quedà allargassat a la carretera, estirant una cama i gemegant de dolor.

La parella hi acudí desseguida.

—Que te? Que vol? S'ha fet mal?

—No, no es nada; denme un poco de masage. (El ciclista era castellà)

Els dos camillers se miraren mutuament i l'un digué a l'altre, tot obrint el botiquí.

—Me sembla, noi, que d'aixó no'n tenim pas!

BACHILLER CARRASCO

Per a celebrar l'aniversari de la sortida d'AIGUAFORTS, el número que ve tindrà caracter extraordinari i constarà de 16 pàgines.

MÚSICA

ALANTMENT convidats per Mossen Padró, organista de la Catedral, hem assistit a una audició íntima del *Preludi i Fuga* a cinc veus, premiada en la Festa de la Música Catalana, celebrada a Barcelona, i de la qual partitura n'és l'autor.

Mossen Padró, además d'un inspiradíssim compositor, és un verdader virtuós de l'orga, per lo que no cal dir que l'audició sigué un triomf per al compositor i executant a la vegada i que'ns feu gustar de totes les delicadeses de la seva obra.

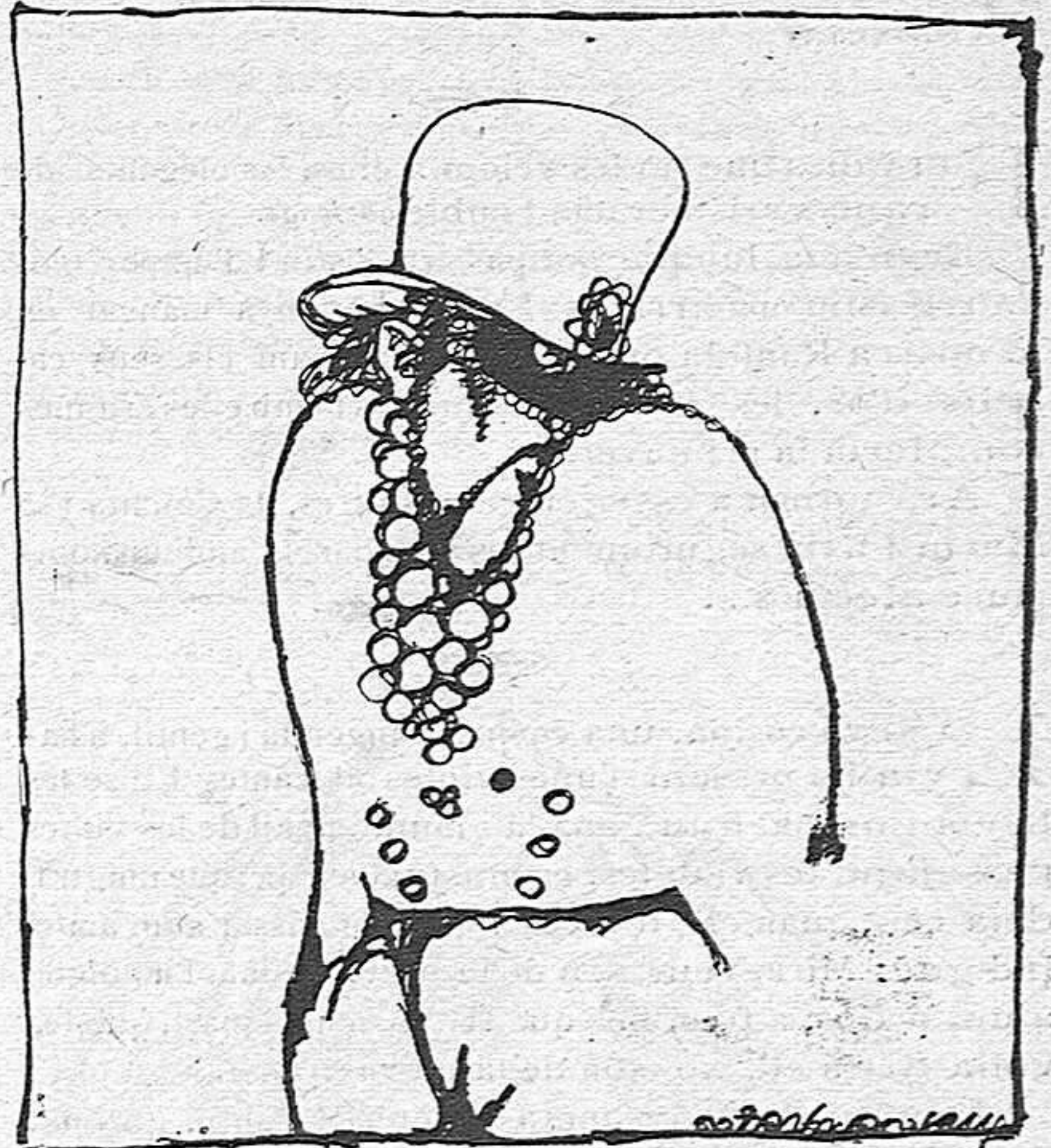
Aixís mateix gustàrem d'una *Pregaria* premiada a

l'extranger i una *Marxa* religiosa, tot original d'ell.

Siguin aquestes ratlles homenatge a la seva obra rebí una forta encaixada per el triomf obtingut darrerament.

FA-SOL

El número extraordinari será un aconteixement artistic i un éxit mai vist.

Amb la cara disfregada
li podré dir la vritat:

Que és la noia més coqueta
que trepitja la ciutat.

POTINS

ESPRES d'una gran riaila, una riaila franca, satisfeta, van venir els compassos d'un wals

vienés d'una opereta de moda, cantat per aquells jolius aucellets del jardí de la senyoreta Matilde. Aquelles veus estridentes, mostraven que alguna de bona hi havia hagut. Efectivament, la senyoreta Matilde, havia donat paraula que, quan passessin els soldats, obriria la gavia i aquells aucellets podrien sortir al balcó per a admirat la marcialitat i bizzarria dels soldats de cuota.

* * *

Les trompetes, els tambors o la Banda, senyalaven el pás per els carrers de la ciutat de les tropes fresques, tot just incorporades... Eren al carrer dels Ciutadans.

Els aucellets començaren a revoltar-se i creien ja arribada l'hora de disfrutar, de donar mirades insinuantes...

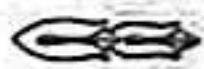
Més la principal, mudant de parer i trencant la paraula donada, no obrí la porta, i els aucellets no cantaren aquell dia, ni a l'endemà, ni l'altre. Una veu, un crit imperial de mando, va fer posar tristos als gentils i xamosos aucellets del carrer dels Ciutadans, i quan nosaltres els anàrem a veure, se'n queixàren i demanàren en les nostres planes una protesta, que avui dia 14 oferim i inserim com a desagravi a les herinoses...

FERIA dies que no les veïem a elles, les elegants, de rancia aristocràcia i noble *abolengo*.

Eren a la Junquera a passar l'estiu i d'un poc més l'altre estiu era arribat. Les trovàrem a mancar en la nostra Rambla ont el sol, acariciant els seus cabells d'or, les feia més boniques i amb elles era més complerta la primavera.

Ara tornen a esser entre nosaltres, la Conxita i la Maria i avui segurament les saludarem amb un somriure afectuós...

LA seva cosina, una cosineta ingènua i gentil, li havia fet present d'unes violes odorantes. Ell se les havia posat al trauc i anava amunt i avall de les voltes passejant; les violetes, es mustiuaven perquè ningú li deia res; quan ell tot cofoi (veient passar a un amic) li digué: Mira, veus, son de la meua cosina. I ho digué a un, a dos, a tres, fins que trovà a un quart, que les volia per a ell. No, son de la meua cosineta!

Ja veu ella, la cosineta ingènua i gentil, que pot estar orgullosa de tenir un cosinet que li estima unes violes i ho diu a l'un i a l'altre, passejant per sota les voltes...

A les tres de la tarda, quotidianament, quan arriba el cotxe correu a l'estació de França, una sombra femenina se mou dins la penombra d'un balcó de un segon pis d'una de les cases de la plaça del Carril.

Al punt, baixa del cotxe un jovincel, amb el mustatxo naixent i portant una gorra engalonada: dirigeix desseguida la visual cap al balcó de referència i allavors comença una conferència de telegrafia Marconi.

A voltes, el balcó s'obra de bat a bat i podem admirar la bellesa de la dameta, quin nom, la nostra acostumada discreció, no'ns permet revelar.

EL nostre amic i company en Xavier, el *dandy*, fa temps que'l cor li bat, però li passa que no sab la casa o en sab moltes.

Ara, encare que estudia fortament per unes oposicions que guanyarà—ho sabem perquè te la convicció

que ha de sortirne be—no per això el cor li està quiet i avui amb una, demà amb l'altra, ja's digui Maria, ja Encarnació, ja Catalina... reparteix el seu cor a locins que és un gust.

Nosaltres sabem, però, que qui guanya aquell cor, és una dameta gallega, *interventora* en alguna casa gran que no és molt lluny precisament del Banc d'Espanya.

Ara, a estudiar, després a estimar amb deliri!

L'Apa, l'Adam, en Milillu, avaloraran les nostres planes amb els seus deliciosos dibuixos.

Els nostres literats:

EN XAVIER MONSALVATJE

HA vingut de França, la nostra amiga, aterrada i esporuguida per les detonacions de la gran guerra. Habitava a Reims—la patria del xampany—i pobre Reims! ja amb prou feines en queden els fonaments.

Avui la tenim en aquest nostre jardí, on és admirada. És bruna, ben bruna, i com a tal no vos diré que'ls seus ulls siguin dos estels, sinó que d'una hora lluny veieu la claror divina que espargeixen i que voldriem recollir a totes hores...

Donem-li una benvinguda a la Carmen, l'hermosa Carmen, i que l'estada en aquesta Ciutat sigui per a ella coronada amb alegries, amistats i amors...

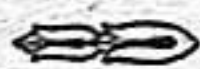

EN Casamor també és un *tremendu*; no s'hi pot fer més; ell, amb aquell aire tan campetxano i amb aquell garrlar tant simpàtic, va fent de les seves.

Avants, era aquella rossa esplèndida (la *cosineta*, com l'anomenem nosaltres); després, una elegantíssima

llegidora nostra; ara un altra rossa, bisbalenca, una *bisbalenca*, una *Carmen* deliciosament ingènua, l'hi fa fer passos i més passos, de tan *torrat* que'l té.

Are, només desitgem que no passi com amb les altres; no ho creiem, perquè senyal és de bon auguri, tenir per confident la bellíssima *Josefa*.

ENDEVINA, endevineta:

Que s'hostatja't diré avans,
al carrer dels Ciutadans.

Dematí, dematinet,
s'alça la coloma blanca,
pren son vol lleugerament
i se'n posa dins la gavia.
Una gavia tota argent,
una gavia immaculada,
una gavia aont l'amor
forjaria una esperança...
Sempre sola, an el seu niu,
veu guardat amb clares tanques:
o n'ilustra'l pensament
o'n labora prendes blanques

Els millors artistes: En *Brummell*, en *Mezquita*, en *Pal*, en *Grau*, en *Jou*, en *Hola*, tindran dibuixos en el número extraordinari.

AIGUA-FORTS DIARI - - - -

IA 28: Hora, 6
tarde: Neva. Un
gran silenci
embolcalla la

ciutat; de tant en tant passa depressa i silencios algun vianant tot emblanquinat. «La Ciudad está en reposo y los leños del hogar se han convertido en cenizas». (Veritat que sembla d'aquell que va fer l'informació de cà l'*Albertito* al *Dia Gráfico*? Les voltes, desertes.

Dia 29: Ne u per tot arreu. Els empleiats municipals miren de treure-la d'allà on poden. Deu meu! la gent quina manera de fer el *Tartari*! Nomes es veu *bandes*, *alpens stoks*, *bobs*, *louges*; com a Suïça. Al Principal funció a favor dels belgues; estava *deslumbrante*. Sortint fa un fret que pela: 13 baix zero.

Dia 30: Mal mercat i poca gent. Nomes hem vist a la *Mercedes* passejant amb un cuota; aquell hereu se'l mirava de reull. Ja no hi ha neu!

Dia 31: Diumenge i fi de més? Cap a fer un *sau.wich*. El cine està ple a vessar; tothom ens mira perquè entrem fumant puro. És el puro del sant d'en Clara Visqui!

Dia 1: En Ple és traslladat a Vilajuïga amb gran desencant de la simpàtica Enriqueta. En *Miliu* sastre fa un viatge a Sils, no sabem si per a buscar dòna o si per a negoci. Cap al tart unes estrelles han fet ballar a molta gent: el que menys, es pensava que eren ze-

ppelins. En *Bosacoma* marxa a Madrid a fer oposicions; tornarà més catalanista que mai.

Dia 2: En *Xicu* compleix 25 anys. Salut!

Si la Candelera riu
el fret és viu.

Si la Candelera plora
el fret és fòra.

Així resa l'adagi i la Candelera ha rigut. Les Pedres estan plenes de beutats; les Rambles també; la Devesa també... que volen més? A la nit ball de màscares al Principal. El «Centro Moral» és el niu de dolços col·loquis. Al cine fan *El Alcalde de Zalamea*, cinta impresionada a Girona.

Dia 3: «Por San Blas, la cigüeña verás». La *hig life* ha celebrat els dies de don Blas Sorribas. Els ha obsequiat amb un concert de pianola. Oí! Don Blas ha sigut molt ingrati amb la Redacció, trencant la costum, no'ns ha enviat puros! Un servidor ha anat a Barcelona i ha saludat an en Camps, en Sala, en Dalmáu, l'*Isaías*, en *Brummell* i *muchísimos mas*. També he vist a la Maria comprar un ram de *mimosa*, a l'Encarnación, tota *bibelot* i amb gracia *lilial*... A l'Ajuntament fan el *mandra*.

Dia 4: Marxa en Massot. Anem a posar el rellotge a l'hora i trovem unes voltes de la Plaça del Vi que es-

La célebre contatriu na *Maria Barrientos*, que de qué, de qué, la sentim a Girona.

tan que bufen. Hi veiem en Zanon i la Rosita, en Vidosa i la Quera, la Presonera d'amor i el seu *bizarro*, la seriosa Maria, tan apreciada d'aquesta casa i *muchas otras difícil de recordar*.

Dia 5: Avui només hi ha sessió d'Ajuntament. Se ha posat en escena i amb tota propietat un sàinet original de l'Unió Gremial, titulat «Anís del Mico» o «Café Debray» que ha sigut un èxit de rialles, aplaudiments i xiulets. De l'interpretació sobressortiren els Srs. Bassols i Font, que digueren amb molta propietat els seus respectius papers. A la nit no's parla de res més; tothom comenta l'èxit de la temperada.

Dia 6: Dissabte i arribada de gent *rústica* com diria en Rusiñol. Marxa a Tarragona la senyoreta Antonia; bon viatge i torni aviat. Al Teatre fan el segon ball de Carnestoltes.

Dia 7: Diumenge i festa. Ens arriba la nova de que el metge Furest dona una conferència (no s'espantin) a Barcelona. A la Catedral es fan grans pregaries per la pau; la gentada que hi ha assistit ha sigut *enorme*. Arriben amb luxós auto dos gentils i xamoses *ganxones*; podem reconèixer a l'Assumpció Tell, que cada dia's fa més bonica.

Dia 8: Pren estat en Juanito, libreter, amb la Qui-meta, la blincadiça argentera. Bona lluna de mel. Plou i fa sol. Es comença a parlar d'eleccions i comencen a volar noms i més noms. *Lo que fuere sonará*.

Dia 9: En *Ola* ha tingut mal de caixal i no ha pogut fer informació. Ja'l dispensaràn, oi?

Dia 10: Bon dia i molt de sol. Continua la màndra a cà la Ciutat. Diu que no volen fer més comèdia i ara es dedicaràn a fer putxinel·lis. Les voltes están plenes; dona gust mirar d'aquí i d'allà; sempre trobeu uns ulls bonics o uns llavis acarminats, que, vaja, *que me viene el vértigo*.

Dia 11: Ball al Casino; contra la costum no hi ha hagut tango. Plou; fa vent; els carrers intranzitables; total: res per a mi i plego.

OLA

Els dibuixants de la casa, en Isaias, en Max i en Samuel, també il·lustraran l'extraordinari.

AIGUA-FORTS

ASSAVA la cosa en la sessió de l'Ajuntament de la setmana

passada. Se discutia si una casa havia de pagar arbitrí per a la venda d'alcohol i els uns deien que si i els altres deien que no.

Es va suspendre la sessió per a posar-se d'acord i ni aixís. Els uns tiraven per un cantó i els altres per el contrari. Les paraules *picantes* sortien contra l'un i contra l'altra i quan més empenyada era la discussió, el públic s'esvalotà i semblava un galliner.

Que era tot aquell xibarrí? Que com a prova de que la casa venia alcohol, allí mateix havia sortit com per art de màgica, una botella d'anissat.

—Que se entregue al Sr. Alcalde!—cridà'l senyor Bassols.

I en Font:—Protesto d'aquesta aproximació dels concellers amb el públic.

—Lo hago en uso de mi derecho como primer teniente de Alcalde!—tornava en Bassols.

Resultat de la *xaranga* que l'ampolla va anar a parar a mans dels concellers de l'immortal Girona i males llengües diuen que'l tastaren i el trobaren tan bo...

No hay mal que por bien no venga.

LA contestació que vàrem donar a l'*Heraldo* en el nostre número passat, ha tret de casilles an en Grahit. Ho sentim per ell, perquè la culpa no és nostra; en tot cas serà de l'*Heraldo* mateix que va calificar de *cursi* la gacetilla que ell havia fet i que havia publicat en el número anterior!

Sigui com sigui, prou d'aquest color! que ja n'hi cullirèm d'altres d'abusos de *Retórica y Poética*.

ARRIVEM ben justament per a fer un prec al senyor Coll Avui a la nit i amb l'escusa del Carnaval, es fan mil barbaritats i lo que és més lamentable que les senyoretetes en son les més perjudicades.

No podrien, el Sr. Coll i el Sr. Gobernador, privar les grosses xeringues i ampolles on fins *salfumant* s'hi diposita?

Es una qüestió que molt be podria evitar disgustos i potser conflictes d'ordre públic.

DIES enrera, un moço de càn Gran-Via, acompanyava una *extracció* italiana. Entre'ls dos, se va entaular la conversa següent:

—*Tu trabajas algún poco?*

—*Si; es claro que trabajo; los domingos ayudo al cine y los otros días traigo muebles de aquí a allí...*

—*Como? Yo no entiendo.*

—*Digo que porto e mobile d'un puesto al otro...*

ELS veïns del carrer del Porvenir (vaja un Porvenir) ens pregunten si realment alló és un carrer o un estable.

Nosaltres no podem fer més que demanar a l'Alcalde que dongui un tom per aquells mons de Deu i estem segurs ho arreglarà amb 48 hores.

Ens atindrà'l Sr. Coll?

UNA relliscada fenomenal que trovem a *La Veu*. Diu un titol de telegrama: *La xeronjació de la Taporta*.

Saben que vol dir aixó? Senzillament: *La exportació de la taronja*.

I no riguin, no!

EN Jordi, aquell popular i desventurat Jordi que sembla que no tingui més que orelles, i encare només que una, perquè no se li nomena mai cap més *menuderia*, les està passant molt negres a Girona. Per tot arreu se'l martiritza, com si no hi haguessin lleis i disposicions i demés lletra morta que ho prohibissin.

No hi hauria manera, Sr. Governador, de lograr que'l deixessin en pau, en benefici de la tranquil·litat de moltes famílies i de l'integritat de moltes butxaques?

I per avui prou; ja hi tornarem, si convé.

Els que administren la Casa Gran son homes deliciosos, oportuns i sobre tot diligents.

Varen acordar fer un viatge a Madrid—n'hi ha un d'ells que sosté'l criteri que s'ha de gastar molt, pero molt, porque's vegi que son de la *immortal*—i encare és l'hora que no s'han mogut de Girona.

A que és deguda aquesta tardança, aquest entrepaténesis?

Segurament que no ho ha pas motivat cap cosa de interès general i si, les conveniències dels nostres grans concellers.

Hem llegit el cartell dels balls de *máscaras* del Teatre Principal i hem trovat que la seva redacció és ben be carnavalesca. Tot son títols i subtítols *espeluznantes*: *El clou, el delirio, el disloque, el irresistible, el mejor carnaval del siglo XX*, etc. etc.

Una friolera! Sort tenim que tot és Carnaval.

La *Cámara de Comercio* ha publicat el seu pressupost per a l'any 1915. Com que dels números que hi ha se'n desprenen coses molt salades, ens en ocuparem un altre dia amb més detenció i estudi.

Hi sortirà tot!

En Ruiz Guerrero, l'artista notable i sincer, ens ha enviat un «Tango argentí» que ha tingut l'amabilitat de titular-lo *Aigua Forts*.

Totes les persones que l'han oit ja, tocat per la Banda, n'han fet merescuts i entusiastes el·logis.

Esperem que surti'l Tango *Aigua-Forts* editat per a piano i veurà l'amic Guerrero com s'agota en un moment l'edició.

No sabem porque, pero tenim una flaca: empassar-nos l'*Heraldo*, de des del títol al peu d'impremta i la veritat, l'estona que hi passem sempre és recompensada i ens don materia per a fer una quartilla.

Avui és en *Calquetin* que'ns diu que la companyia que vindrà aquesta Quaresma serà la de la Sra. Gomez Ferrer. No, senyor *Coquetin*. La Companyia serà, en tot cas, la de la Mercè Ferrer, artista catalana que el públic gironí ha aplaudit moltes vegades.

I al dir catalana, no voi pas dir que no faci castellá.

En que se sembla una taula de *canari* amb una *paquetilla de divuit*?

—En que hi han troncs.

En l'extraordinari publicarem un hermosíssim dibuix d'una *elegant*. Es una arrogant nena de lo millor de Girona.

Redacció i Administració: Rambla, 29, ters, primera
 IMPREMTA DALMAU CARLES & COMP.-GIRONA

EL NOSTRE CONCURS

La revista *Art i Sport* donant mostra d'una gran ignoscencia, ha organitzat un concurs de bel·leses, no sabem si en nom de l'*Art* o de l'*Sport*; a les tres senyoretas que tinguin majoria de vots, els hi donarà un pergami (quin mal gust) firmat per la redacció.

Nosaltres, francament, no pensem pas pendre-hi part en aquest concurs, perquè, fillets! amb tant de be de Deu com hi ha per aquí, si'ns vegessim en l'apuro d'haber de triar de debó, rumiaríem un rato... i no'n triaríem cap, porque'ns agraden totes. I com que nosaltres no volem esser menys que'l nostre confrare, també organitzem un concurs, pero més interessant. El nostre serà un

GRAN CONCURS DE BELLESES MASCULINES

amb un premi i dos accessits. El premi consistirà en una MAGNIFICA PASTILLA de sabó «Flores del Campo», que diuen que amoreix la pell; i els dos accessits, en dos artístics diplomes (espatarrant treball de caligrafia) i un vers.

El Jurat el formarà tota la Redacció en pés, que mal ens està'l dir-ho, es ben competent.

L'escrutini es farà solemnement a casa nostra i se publicarà en el nostre pròxim número, que serà extraordinari.

Esperem, doncs, que'ls nostres llegidors ens enviaràn per tot el dia 25 d'aquest més, el cupó que insertem a continuació, degudament omplenat i *sense firma*, porque no'ns agraden les demostracions d'afecte.

CUPÓ:

Opino que

D. (*Fulano de Tal*)

se mereix ben bé la Pastilla.

Francisco Solá

Optica i Joieria

ASA DE CONFIANÇA

RAMBLA

Dalmáu Carles & Cía.

EDITORS

PLAÇA DE L'OLI, 1. - GIRONA

**Francisco
Massot**MERCERIA NOVITATS
VANOS OMBREL·LES

ARGENTERIA

**Gas, Aigua,
Electricitat**

Es cuida d'instalar-ne

La CASA

BOIX

Carrer de les BALLESTERIES, 17

Raimonda CreuhetBerrets de totes menes
Trajos per a nins
Corbates, elastics, &

Saló de Modes

RAMBLA, 29

Casa Maresma

GUANTS I NOVITATS

ABEURADORS

**Drogueria d'en
Victor Sarquella**

Máquines Kodak

Máquines Kodak

Productes Kodak

Productes Kodak

Narcís Martí Trayter

PROCURADOR DELS TRIBUNALS

FIGUEROLA, 17, 2n.

FOTOGRAFIA D'ART

d'en Joan Corominas

Pujada del Pont de Pedra

PREUS REDUITS
PUNTUALITAT

AMPLIACIONS REPRODUCCIONS

**Confiteria
NEGRE**El rendez-vous de l'alta societat
gironinaREFRESCS : CAFÉ : LICORS : PASTES
RAMBLA**Perruqueria higiènica
PERE GRANÉS**

Pujada del Pont de Pedra

SERVEI ESMERAT

Massatges americans

Perruqueria Dalmáu

INMILLORABLE CONFORT

SILLONS AMERICANS

CIUTADANS, 1. pral

Cucurull

SASTRE

ESPECIALITAT EN
TRAJOS FORMA SASTRE
PER A SENYORA

CIUTADANS, 3

AMERICAN BARRESSOPONS - DOLSOS
REFRESCS

VINS DE MARCA

OBERT TOTA LA NIT

RAMBLA, 11

**FARMACIA I
PERFUMERIA****La Creu - Roja**

PLAÇA DE L'OLI